

arleysar umstøður. Men hyggja vit væl eftir, siggja vit ta røttu virðingina fyri tí einkulta menniskjanum, sum Óli Petersen fæst við. Hann veit væl, at tey flestu óseku eru endað í einum trupulleika, sum tey mugu gjalda fyri. Hann er sjálvandi ikki blindur fyri, at færoyingar eru komnir í hesa støðu, av tí at teir av gomlum vana hava valt teir politikkarar, sum hava lovað mest og harvið skapt teir størstu trupulleikarnar. Hann er heldur ikki blindur fyri, at tað var sjálvboðið at byggja sær eitt ella tvey hús, ið vóru størri, enn tað var brúk fyri, ella at fáa sær nýggjar møblar eitt sindur fyrr enn tað var neyðugt, fyri at siga tað, sum tað er. Men tað er givið, at einasta vónin, Færoyar hava fyri framtíðina, er ein skilagóð vitan hjá tí vanligu færoyinginum, sunn hugsan til at fara um vónina um varman vøkstur í fiskiskapi og kanska eisini svart gull á havbotninum. Tað er virðingin fyri tí vanligu færoyinginum, at Óli Petersen hevur teknað kvinnur og menn undir tí oki, 80-árinu hava skapt hjá okkum.

Fyrsta árið við Maritu

Fyrstu ferð Óli Petersen teknaði Maritu Petersen, haldi eg, var 21. desember 1989, tá hann teknaði Atla P. Dam og hini í tingbólki javnaðarflokksins, sovandi í eini song við orðunum »Lútið hoyrist til Javnaðarflokkin í andstöðu«. Í 1990 var eisini ein tekning bara við Maritu, í einum óvirknum leikparti sum ein av tveimum »brikum«, Atli

Dam skuldi spæla damm við í tingbólkinum. Síðani koma fleiri myndir við virknum luti til frama fyri nýggjari brennivínslóg í 1991 og enn meiri leikluti í miðdeplinum innan politikk líka til lögmannskiftið í januar 1993. Hetta seinasta árið er Marita Petersen nokk tann mest teknaði persónurin, og tað ertýðuligt at siggja, at Óli Petersen aftan á eina eitt sindur trivandi byrjan, hevur arbeitt seg fram til, hvussu hann skal vísa sál og hug Maritu Petersens við fáum og avbera góðum strikum. Tað er avbera stuttligt at siggja, hvussu Óli Petersen roynir seg fram, til hann júst eftir lögmannskiftið finnur rætta stílin. Óli Petersen er eitt menniskja, sum ikki steðgar upp, hann leitar til eina og hvørja tíð eftir einum enn betri hátti, soleiðis at fáa boðskap sín út.

Framsýningin í Norðurlandahúsinum er eitt samstarv millum Tíðindablaðið Sosialin og Norðurlandahúsið, og er hetta fyrsta ferð, Óli P. hevur framsýning her einsamallur. Framsýningin letur upp friggjadagin tann 18. mars kl. 17.00 og er opin frá kl. 10.00 til kl. 18.00 gerandisdagar og kl. 14.00 til kl. 18.00 sunnudagar. Harafturat verður framsýningin eisini at siggja um kvöldarnar, um okkurt tiltak er í húsinum.

Óli er hjartaliga vælkommin at koma í Norðurlandahúsið!

Evnini á framsýningini eru Palleba, Marita Petersen, lögmaður og mannarættindi

